

Klage. Naar Flertallet nu stiller et Ændringsforslag om at forhøje Eksportpræmien, lægges der derved en Ekstraskat paa de Kreaturer, som udføres fra den 15. Februar til den 1. April; det kan man ikke komme udenom. Ved at fastsætte en Højestepris paa levende Kreaturer vilde man muligvis have kunnet faa Prisen paa levende Kreaturer bragt i Overensstemmelse med Prisen paa Kød, men jeg stiller mig meget tvivlende overfor, om det vil blive Tilfældet ved at forhøje Eksportprisen. Det ærede Medlem fra Lejre (N. Frederiksen) søgte jo at udrede Virkningerne af Flertallets Ændringsforslag; jeg synes, at hans Begrundelse var noget søgt, og jeg tror ikke, Vedtagelsen af Ændringsforslaget vil have den tilsigtede Indflydelse. Ved første Behandling tilsagde vi vor Støtte til at søge at finde en Maade at hjælpe Mellemandlerne paa. Men det kan jeg ikke indse, at Flertallet har fundet, og jeg vil heller ikke paastaa, at Mindretallets Ændringsforslag kan hjælpe Mellemandlerne, men det forkorter dog Tiden for Lovens Gyldighed med 14 Dage; i de 14 Dage vil de altsaa ikke komme til at sætte Penge til paa deres Slagtinger.

Det ærede Medlem fra Rønne (Hauge) udtalte, at Slagterne her i Landet ikke har kunnet købe Kreaturer i fri Handel til en saadan Pris, at de kunde sælge Oksekød til Maksimalpris. Det vilde jeg egentlig anse for en Beskyldning mod Slagterne for at omgaa Maksimalpriserne; men det er maaske ikke det ærede Medlems Mening. Faktisk har man jo ikke hørt Klager fra Slagterne i hele Landet, det er nærmest Slagterne i de større Byer, der har klaget. Jeg synes, at vi skulde lade deres Pine blive saa kort som muligt, og jeg vil derfor foreslaa mine Meningsfæller at stemme imod Flertallets Ændringsforslag og for Mindretallets.

Indenrigsministeren (Rode): Ved første Behandling af dette Lovforslag udtalte jeg, at det af Hensyn til Mellemandlerne forekom mig nødvendigt, at man paa ny i Udvalget optog en Drøftelse af Spørgsmaalet om Maksimalpris paa levende Kvæg, fordi Prisen paa levende Kvæg siden denne Ordningens Givelse var steget saa stærkt, at de oprindeligt fastsatte Maksimalpriser var blevet truet, idet Slagterne vanskeligt med disse kunde udbringe Kvæget til den Pris, de maatte give for det. Fra Slagterne foreligger der en Udtalelse i samme Retning — ærede Med-

lemmer vil have fundet den paa deres Borde —, hvori det paavises, at den Gang denne Ordning blev givet, var der Rum for en lille Fortjeneste, men det er der ikke længere; Prisstigningen paa levende Kvæg har i denne Periode været meget betydelig. Den er i Forslaget opgjort til ca. 25—30 Øre over, hvad der var Toppris, den Gang Forslaget blev vedtaget. Det vil sige, at den forøgede Købeevne, som de store Tilskud fra Staten giver Befolkningen, har bevirket en Forøgelse i Producenternes Pris, og Tilskuddet er for saa vidt gaaet i Producenternes Lommer. Jeg har ment, at det var uforvarligt ikke at gøre opmærksom paa dette Forhold og spørge det høje Ting, om det var berettiget at udbetale i den kommende halvanden Maaned 4 à 5 Mill. Kr. i Tilskud til Nedsættelse af Kødpriserne, naar dette Tilskud faktisk bevirkede en saadan Stigning i Producenternes Pris, at Mellemandlerne ingen Fortjeneste kunde have paa Handelen. I Udvalget har man forhandlet om, hvorvidt Maksimalpris paa levende Kvæg var at foretrække, eller der kunde anvendes et andet Middel, eller man er naaet til at foreslaa et andet Middel, nemlig en Forhøjelse af Eksportafgiften for derigennem, i Overensstemmelse med, hvad det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) saa ofte har dokumenteret her i Tinget, at virke sænkende paa Kvægpriserne. Den nuværende Pris paa levende Kvæg er utvivlsomt udover al Rimelighed, baade naar Hensyn tages til Forbrugerne og til Fremskaffelsen af andre Landbrugsprodukter, for hvilke den høje Pris paa Kvæget er en Fare. Jeg har derfor kunnet tiltræde det Forslag, som er stillet af Flertallet, og jeg er noget forbavset over at se det konservative Parti og Venstrepartiet gaa imod denne Forhøjelse af Afgiften og tilraade en Fortsættelse af Tilskudsydelsen, da jeg har lagt Mærke til de Bemærkninger, der er fremkommet i disse Partiers Presse om Dyrheden af disse Foranstaltninger. Det ærede Medlem fra Sæby har en Gang meget rigtigt sagt, at Hensigten med den Afgift, som blev foreslaaet, var at dække Statens Merudgift ved Kødordningen i Forhold til dens Udgift ved Flæskeordningen. Denne var opgjort til ca. 230 000 Kr. om Ugen. Det ærede Medlem spaaede den Gang, han talte herom, at en Afgift paa 7 Øre vilde være fuldt tilstrækkeligt til at dække denne Merudgift. Merudgiften var ca. 8 Mill. Kr. for den Periode, i hvilken Kødloven tænkte at skulle virke, nemlig nu til den 1. April, og Afgiften skulde saaledes have indbragt